

Gyermekkereskedelem és szexrabszolgaság a politika vezető köreibben Interjú Anneke Lucas-szal

Anneke Lucas Belgiumban nőtt fel, ahol anyja hatéves korában eladta egy pedofilhálózatnak. Több mint öt éven át számtalanszor kínozták és erőszakolták meg vezető politikusok, arisztokraták és más prominens személyek. El sem lehet képzelni, hogy milyen borzalmas szenvedésnek vannak kitéve gyermekek milliói.

Belgiumban nőttem fel, és a hatodik születésnapom körül eladtak egy gyilkosságokkal is vádolható pedofil hálózatnak. Öt és fél éven keresztül használtak ki ebben a hálózatban. A felnőtt férfiak, akik ehhez az exkluzív klubhoz tartoztak, különböző okokból voltak ott, de mindannyian rengeteg alkoholt és a drogot fogyasztottak. A gyerekek árucikknek számítottak, a legkeresettebb és legértékesebb árucikknek, akiket elsősorban szexuális célokra használtak. Volt ennek a klubnak néhány olyan arisztokrata tagja is, akik a gyermekek gyilkolásában lelték örömüket. Egyszer aztán én is sorra kerültem. Tizenegy éves koromban meg akartak ölni. Megkínoztak, mert valaki, aki egy ideig védett engem, majd nagyon durván bántalmazott, végezni akart velem. Egy mészárszékhez voltam szíjazva. Fekete volt az előttem odakötözött gyerekek véréből. Néhány órát kellett ott eltöltenem. A testem tele van hegekkel. Minden heg ezekre a pillanatokra emlékeztet. Azt hittem, hogy engem is megölnek, mint az összes gyereket, akiket nem szerettek eléggé ahhoz, hogy élhessenek. Rólam is megfeledezett volna a világ, pedig nem álltam készen a halálra. Volt viszont valaki ebből a hálózatból, aki eléggé szeretett ahhoz, hogy megmentse. A kínzás néhány órán át tartott. Összesen öt és fél évig voltam ebben a hálózatban. Ez idő alatt sokszor, nagyon sokszor, megerőszakoltak. Olyan hegeim nincsenek, amelyek azt mutatnák, hogy hányszor erőszakoltak meg. Viszont ki tudom számolni. Általában hétvégén történt, egy egész éjszakán át. Kiszámoltam, hogy hetente körülbelül hat órán át erőszakoltak meg, valóban megerőszakoltak. Ez összesen 1716 óra nemi erőszakot jelent, még mielőtt betöltöttem volna a tizenkettedik életévemet.

Annak a személynek az utasításaival nőttem fel, aki megmentett. Ez távol tartott a prostitúciótól és a drogtól, és kijuttatott az országból, Belgiumból, ahol mindez történt. Bár nem voltak hegeim, fiatal felnőttként annyira meghatározta a létemet, hogy korábban szexuális élvezeti cikknek tekintettek, hogy vonzottam férfiakat, és egy részemnek szüksége is volt erre a túléléshez. Ez volt ugyanis az egyetlen lehetőségem arra, hogy jól érezzem magam. Fiatal nőként nagyon megaláztak és rengetegszer kihasználtak. Ennek ellenére mindenki engem hibáztatott, amiért szexuálisan szabados életet éltem. Olcsó ribancnak tartottak. Ehhez hasonló jelzőkkel illették, nagyon könnyen ítélkeztek. Miközben lassan gyógyultam, világossá vált számomra, hogy ki kell törnöm ebből a mintázatból, az állandó szexuális figyelmet igénylő nő szerepéből. Saját magamat kell kiszabadítanom ebből, nem szabad hagynom, hogy tárgyként kezeljenek. Felszabadult nő akarok lenni. Így évtizedről évtizedre azon dolgoztam, hogy átérzzem minden fájdalmát annak amit velem tettek, annak az árulásnak a fájdalmát is, hogy a szüleim eladtak. A gyermekek a társadalmunk legkiszolgáltatottabb tagjai. Ezért olyan társadalmat kell létrehozunk, amelyben a

gyermekbiztonságban vannak, ahol a gyermekek közösségben élhetnek. Minden gyermek megérdemli a biztonságot. Egyetlen gyermek sem érdemli meg azt, amin én keresztülmentem, és amin gyermekek milliói mennek keresztül nap mint nap. Azonban sajnos ez a jelenlegi rendszer részét képezi. Nőként olyan képességekkel rendelkezünk, amelyek lehetővé teszik, hogy valóban mindent átérezzünk, amit nőként el kell viselnünk. Ez több erőt ad nekünk, mint bárki másnak. Mindazt a fájdalmat, ami a tehetetlenség és a megaláztatás mögött rejlik, teljesen át kellett éreznem, hogy megértsem, hogy igazából nem én voltam a hibás. Hogy jól tudjam érezni magam. Gyerek voltam. Áldozatul estem. Nem az én hibám volt.

Az alábbi interjúban többet megtudhat Anneke Lucasról.

Bevezetés

Gareth: Következő vendégünk New Yorkból jelentkezik. Anneke Lucast az anyja eladta szexrabszolgának egy belgiumi pedofil hálózat részére. Anneket 11 éves koráig naponta erőszakolták meg idősebb férfiak. Sokan közülük magasrangú belga politikusok voltak. 11 évesen már nem tartották hasznosnak a hálózat számára, és majdnem halálra kínozták. Egy férfi mentette meg a haláltól, aki tárgyalt a hálózatért felelős politikusokkal.

Interjú

Gareth: Anneke, nagyon köszönjük, hogy beszélget velünk.

Az első dolog, ami igazán megérintett, az a tény, hogy az édesanyád eladott. Apaként fel sem tudom fogni, hogyan lehetséges ez. Hogyan tudod ezt feldolgozni?

Anneke: Ez egy egész életen át tartó folyamat. Mert természetesen anyám az a személy, aki a legközelebb állt hozzám. Úgy gondolom, mindannyiunk elsődleges feladata, hogy egymásról gondoskodjunk. Ő ugyan egyedül volt, de ott voltam neki én. Aztán - tudja, anyám nem volt jól, mondhatnám, mentálisan beteg volt, de soha nem diagnosztizálták nála. Pszichopátának is mondhatnám, a nők között néha előforduló fajtából. Olyan, aki meghunyászkodóan viselkedik minden férfival szemben. Úgy viselkedett a férfiakkal szemben, mint egy ötéves, bizarrul kacér, szexualizált kislány. Nagyon könnyen alávetette magát nekik. Azt gondolom, hogy én az ő képmása voltam. Nagyon nehéz volt a közelében lenni, mert soha nem volt hely a számomra. Állandó projekció volt. Hol a gyenge, csúnya, szerencsétlen kislány voltam, hol pedig az ő kis segítője, így aztán hol rossz, hol pedig jó voltam a szemében. A lényeges kérdés azonban, amit fel kell tennünk: "Hogyan tehet ilyet valaki? Hogyan tehetnek a felnőttek ilyet a gyerekekkel ebben a hálózatban?" Sokan közülük szülők voltak, és biztos vagyok benne, hogy sokan közülük vérfertőző szülők voltak. Nos, az volt a helyzet, hogy anyám nagyjából 5 éves kora óta nem fejlődött tovább érzelmiileg. Akkoriban halt meg az édesanyja. Egy hatalmas traumát élt át, amely azt hiszem 1939-ben Belgiumban történt, egy olyan városban, amelyet a háború alatt gyakran bombáztak. Az apja hadifogoly volt egy koncentrációs táborban. Tudja, azt hiszem, nagyon nehéz sorsa volt az anyja halála és más halálesetek miatt a családjában. A háború után kevés erőforrás állt az emberek rendelkezésére a traumákból való felgyógyuláshoz. Így aztán Belgium egész területén egyik helyről a másikra került, a szó szoros értelmében kézzől kézre adták. Az emberek valószínűleg úgy gondolták, hogy szexuálisan kissé túlfűtött, - pedig ez egy nagyon katolikus közösség volt - ennek ellenére kézzől kézre adták. Én pedig ennek a fő áldozata lettem.

Gareth: Nagyon nehéz megérteni azt a gondolkodásmódot, amikor az ember a saját

gyermekét eladja. De azokat az embereket is, akik ebben közreműködnek. Nagyon nehéz mindezt felfogni, azt, hogy az emberek ilyen szörnyű gonoszságra képesek. Hány éves volt, amikor felismerte, hogy milyen mértékű aljasság történt? Ez ugyanis olyasvalami, amivel egy gyereknek soha, de soha nem szabadna szembesülnie.

Anneke: Így van! Nos, a hálózat nagyon sötét. És én - ahogy a bevezetőben mondta - tényleg egy belga hálózatban voltam, amely úgy működött, mint egy maffia. Ez a hálózat azonban az akkori védelmi miniszter irányítása alatt állt. Egy olyan politikusról van szó, akinek meteorszerű karrierje volt. Kétszer volt Belgium miniszterelnöke: Paul Vanden Boeynants. Említettem őt a könyvemben.

[https://de.wikipedia.org/wiki/Paul_Vanden_Boeynants] Valóban hálózatként működött, egy belga, helyi hálózatként. Mint tudjuk, Belgium kis ország. Ez pedig egy kis hálózat volt. De a sátánizmuson keresztül kapcsolatban voltak más magasabb rangú sátánistákkal és a gyerekeket használati tárgyként használták. Hatéves koromtól kezdve kihasználtak, amikor először váltam emberkereskedők áldozatává. Velem viszonylag későn történt ez, mert a sátánista családok gyerekeit általában már sokkal fiatalabb korukban bántalmazzák. Szóval hat éves voltam, amikor a hálózatba kerültem, és Belgiumban bántalmaztak. Gyakorta arisztokraták tették, akik rendkívül erőszakosak és szadisták voltak, ráadásul nem riadtak vissza a gyermekgyilkosságtól sem. Nem sok esélyem volt arra, hogy mindezt túléljem. Kilencéves koromban..., ebben az első néhány évben, gyakran bántalmaztak ez által a rendszer által átformált férfiak. Ez valójában egy zsaroláson alapuló rendszer volt. Eleinte egy fiatal, 14-15 éves lánnyal hozták őket össze. Lehet, hogy azt mondták nekik, hogy idősebb a lány. Innentől kezdve mindent felvettek róluk. Így elkezdődött a zsarolás. Aztán eljutottak hozzám. Hat-hét évesen nyilvánvalóan még nagyon fiatal, kisgyermek voltam. Mindenki, aki egy ilyen kisgyermek megerőszakolásában részt vesz, bűncselekményt követ el, még akkor is, ha a gyermek kezdeményez. Engem ugyanis arra neveltek, hogy kellemessé tegyem a férfiaknak. De még ebben az esetben sem kérdéses, hogy ez bűncselekmény elkövetésnek számít. Mindig voltak olyan férfiak, akik kijelentették: „Én nem teszem ezt meg. Nem tudom megtenni.” Akkor azonban még nem volt világos számomra, hogy ezek az emberek mennyire át voltak formálva. És hogy mindig olyan emberekre van szükség, akik bármit megtesznek. Mindig ezt mondják. Mindig az volt az érzésem, hogy azok, akik bántalmaztak, maguk is bántalmazottak voltak gyerekkorukban, és most ugyanazt ismételték meg hatalmi pozícióból, amit velük tettek egykor. Így küzdöttem meg saját tehetetlenségük és kiszolgáltatottságuk érzésével, amelyet saját bántalmazásuk következtében szenvedtek el. Ezen a nagyon durva tetten keresztül hatalmi pozícióban érezhették magukat. A legtöbb túlélő persze nem válik bűnözővé. A módszer viszont úgy van felépítve, hogy azoknak, akik készek arra, hogy bűnözővé váljanak, azoknak lehetővé teszi, illetve ösztönzi őket arra, hogy részévé váljanak a pedofília hatalmas titkának. Ez csak a bevezetés, hogy onnantól kezdve zsarolhatóvá váljanak. És ez kiterjed... [félbeszakítja]

Gareth: Még most is látsz néhányat azok közül az emberek közül a tévében vagy az újságokban Belgiumban, akik bántalmaztak?

Anneke: Nézze, mindez nem korlátozódott Belgiumra. Az Egyesült Államokban, Franciaországban, Svájcban, Olaszországban is az emberkereskedelem áldozata voltam. Tudja, 9 éves koromban egy nemzetközi hálózatépítőhöz kerültem, aki elvitt magával az Egyesült Államokba. Egy világszinten nagyon jól ismert személyről van szó. Ez alatt az idő alatt tudatmódosítást hajtott végre rajtam. Egy évet töltöttem ezen a helyen, amit, a „hatalom székhelyének” neveztem magamban: Ez egy nagyon befolyásos emberekből álló

csoport volt, melybe sátánisták, köztük hírességek, politikusok és királyi családok tagjai is tartoztak. Természetesen, láthatjuk ezeket az embereket, ma is látom őket - annak ellenére, hogy a legtöbb elkövető már meghalt -, hiszen annyira ismertek voltak. Mindenhol ott vannak.

Gareth: Biztosan egészen rendkívüli helyzet lehet látni ezeket az embereket, akikről Ön tudja, hogy kik is valójában. Milyen érzés látni őket? Bizonyára buta kérdés, de úgy gondolom, hogy leginkább „dühöt” ébreszthet Önben.

Anneke: Igen, és arra készítem, hogy nevükön nevezzem őket, de ezt nem tehetem meg. Teljesen világos számomra, hogy ha megtenném, nem élném túl. Megölnék a családomat. Ezt az üzenetet kaptam. A fő elkövető családjáról megtudtam, hogy saját titkosszolgálatot működtetnek. Azt hiszem, hogy a saját bőrömön is tapasztaltam ezt. Mindazokon az embereken keresztül, akik megjelentek az életemben, és akiket ilyen módszerekkel képeztek ki. Engem is kiképeztek kémnek, így képes voltam ezt rajtuk is felismerni. De az üzenet nagyon világos volt, a maguk módján adták tudtomra a fenyegetést, amely mindig így szólt: „Ha ennek a személynek a nevét említed, azt nem éled túl. Azt hiszem, sok hozzám hasonló túlélő hajlandó lenne az életét adni az ügyért, ha megérné. De mindig mérlegelni kell, hogy mit lehet és mit nem lehet nyilvánosságra hozni. Ez nagyon feldühít. Az is nagyon dühít, hogy a legtöbb ember elhiszi azt a narratívát, hogy ezek csodálatos emberek, akiket támogatni kell, akiknek minél több szereplési lehetőséget kell biztosítani.

Gareth: Persze, emlékszem, amikor gyerekként az Egyesült Királyságban éltem, volt egy hatalmas pedofil hálózat, amelyet Belgiumban lepleztek le. Itt, az Egyesült Királyságban számos magazin címlapjára került ez az eset. Kapcsolatban állt ez azzal a hálózattal, amelybe bekerült? Vagy pusztán egy olyan esetről volt szó, amikor egy kicsit közelebb kerültünk az igazsághoz? Lehet, hogy feláldoztak néhány kevésbé fontos pedofil, hogy egy kicsit lecsendesítsék a közhangulatot, eközben a fontos neveket titokban tarthatták?

Anneke: Végül pontosan ez történt. Amire Ön utal, az a „Dutroux-ügy” néven vált ismertté. Szeretném megmutatni a könyvem: "Quest For Love" - Memoir of a Child Sex Slave - Anneke Lucas. Ebben írok a „Dutroux-ügyről”, amely nagyon szorosan kapcsolódik az élettörténetemhez. Alapvetően ugyanarról a hálózatról van szó. Erről 1996-ban hallottunk, amikor számos gyermek holttestét fedezték fel. Két gyermeket egy föld alatti zárkából mentettek ki. Egy strici a belga hálózatról gyerekeket kezdett elrabolni. Ez nagyon szokatlan volt, el is kapták. Az általa fogva tartott gyermekek közül többen meghaltak. A legtöbb strici beépül a családokba, elviszi a gyerekeket, majd haza is viszi őket. Engem iskolába menet vittek el, így sokkal egyszerűbb volt az egészet lebonyolítani. Nem kerestek a szüleim, mivel részt vettek az ügyletben, ahogy a legtöbb bántalmazott gyermek szülei. A „Dutroux-ügy” hozta felszínre mindezt. Marc Dutroux volt a strici. Ezután pedig hatalmas port kavart fel ez az ügy, ráadásul világszinten. Szóba került a hálózat, az emberek világszerte beszéltek róla, és ami történt, az egészen rendkívüli volt. Ebben az ügyben 8 évnek kellett elteltie, mire bíróság elé került. Számos túlélő jelentkezett tanúként és tett vallomást. Ezeket néhány igazán jó rendőr, bűnügyi nyomozó ellenőrizte, kétszeresen is ellenőrizték a vallomásokat. Találtak hasonlóságokat, olyan dolgokat, amelyeket a túlélők nem tudhattak volna, ha nem lettek volna a helyszínen. Akkoriban én nem voltam Belgiumban. Alig tudtam valamit a „Dutroux-ügyről”, amikor az első bírót, az ügyet foglalkozó első felelős hivatalos személyt már el is bocsátották. Állítólagos "részhajlás" miatt történt a bíró felmentése, ami annak idején kiváltotta a fehér felvonulásokat. Az egész belga lakosság fel volt háborodva, mert

gyermekáldozatokról volt szó. Mindenki fehérbe öltözött, amivel a gyermekek ártatlanságát akarták hangsúlyozni. Nyolc évvel később azonban egy hatalmas, erőteljes kísérlet történt arra, hogy mindezt kitöröljék az emberek emlékezetéből. Minden tanúvallomást töröltek, eltávolítottak az ügyből.

30 olyan személy halt meg, akinek valamilyen formában bizonyítéka volt a tágabb hálózat létezésére vonatkozóan. Sok fontos körülményt elhallgattak az ügyből. Egy új aktát nyitottak, amelyben egy másik esetet hoztak nyilvánosságra.

Amikor 2004-ben elkezdődött a per, még csak Marc Dutroux szerepelt benne. Aztán előkerült egy másik személy, aki egy kicsivel feljebb állt nála a hálózatban. Michel Nihoul volt az. Michel Nihoulról részletesen írtam az emlékirataimban. Akkor kezdte ugyanis a működését, amikor én ott voltam, 1969 és 74 között. Sokat foglalkoztam Michel Nihoul-lal. Ő egyfajta stróman volt, közvetítő mindenféle területen. A végén kilépett ebből az ügyből. Marc Dutroux-t viszont alapvetően életfogytiglani börtönbüntetésre ítélték. Egy alkalommal meg is szökött a börtönből. Most pedig megpróbálják elfogni, hogy aztán felmentsék. Ez tényleg elképesztő. Olyan, mintha a sátánisták ezt üzennék: Még ezt is megtehetjük, most is nyerhetünk végül. És... (félbeszakítja)

Gareth: Igen, ez majdnem gúnyolódás már.

Anneke: Pontosan azt teszik, gúnyolódnak. Szerintem ez a sátánisták rituáléjának lényeges része, hogy gúnyolódnak az áldozatokon. Gúnyolódnak mindenkin... Az áldozatokat és a túlélőket egyaránt kigúnyolták, megalázták. És persze ez most is így megy tovább.

Gareth: Természetesen. Ez egy módja annak, hogy még nagyobb hatalmat gyakoroljanak felettük, hogy tehetetlennek érezzék magunkat. Miután írt és beszélt a tapasztalatairól, kapcsolatba lépnek Önnel olyan emberek, akik hasonló tapasztalatokat szereztek más országokban, hálózatokban, például az Egyesült Királyságban, Németországban vagy más helyeken?

Anneke: Igen, ezt megköszönöm nekik. Alapvetően ezt csinálom egész nap. Együtt dolgozom más túlélőkkel. 2016-ban a történetem futótűzként terjedt az interneten. 2013 óta állok a nyilvánosság előtt. Nagyon sok más túlélő vette fel velem a kapcsolatot. Együtt dolgozom velük. Több mint 30 éven át tapasztaltam meg a gyógyulás folyamatát, ami természetesen a mai napig is tart. De a körülmények miatt és azért, mert nekem megadatott az a kiváltság, hogy valóban a gyógyulásra koncentrálhassak, megosztom mindezt másokkal.

Sok emberrel beszélek a világ minden tájáról, de valójában inkább a nyugati világról van szó. Sokat dolgozom Angliából, a Brit Nemzetközösségből, és természetesen Európából, lényegében egész Nyugat-Európából és az Egyesült Államokból származó emberekkel. Ez a hálózat mindenütt hasonlóságokat mutat. A katonacsaládokból származó gyermekek esetében vannak kisebb különbségek. A tudat manipulálása azonban mindenütt hasonlóan működik. A tudat befolyásolása mindenütt hasonló.

Az egyes gyermekek felhasználási célja rangtól függően eltérő. Ez a gyerekek családjától függ. A hálózat működésében azonban nagyon sok hasonlóság van. Kiderült számomra, hogy a kisebb hálózatok, mint például a belga, kapcsolatban állnak egymással. A városukban működő titkos társaságokon vagy hasonlókon keresztül van néhány befolyásos

emberük, akik ha kell, ellenőrzésük alatt tarthatják vagy akadályozhatják a nyomozást. Lehet az egy bíró, vagy egy ügyvéd, minden esetre van ott valaki, egy rendőrfőnök, vagy hasonló. Vannak orvosok is. Gyakran a saját gyermekeiken keresztül kapcsolódnak a világ még hatalmasabb személyiségeihez. Így védik a pozíciójukat, a hírnevüket, vagy a karrierjüket, amit csak el akarnak érni, de valóban! Bármire is törekednek, bármilyen ambíciójuk is legyen. Egészen biztosan elérhetnek valamit, ha ennek a hálózatnak a tagjai, bárhol a világon. És mindez nagyon sok gyermek rovására történik.

Gareth: Úgy tudom, a közeljövőben szervez egy csoportos foglalkozást, amelynek a címe: "Shifting the Power" (Hatalomváltás). Mesélne erről valamit?

Anneke: Igen, köszönöm. Ez áll a honlapomon is. 10 évig dolgoztam a New York-i börtönökben. Alapítottam egy nonprofit szervezetet, melynek célja, hogy a jogát elérhetővé tegyük a börtönökben. Már a kezdetektől fogva jogát oktattam. Ez a 2000-es években történt. Mindig is használtam a jogát gyógy Módként, de a tanítási módszere miatt nagyon nehezen tudtam alkalmazni. Ezért gondolom azt, hogy ha valaki szolgáltató, oktató vagy terapeuta akar lenni, tudatában kell lennie, hogy az emberekkel való bánásmódja nem biztos, hogy segíti azokat. Sok ilyen nem igazán segítő magatartást láttam, akár terapeutáktól, akár jogaoktatóktól, akár másoktól. Ezért aztán tüzetesen átdolgoztam ezeket a programokat, a börtönben. Azon dolgoztam, hogy megtaláljam azt a módszert, amely lehetővé teszi számomra, hogy valóban teljesen jelen legyek; horizontális szinten. Mindannyiunk számára lehetséges, hogy részt vegyünk ebben a hatalmi struktúrában. Tehát mindannyiunk számára ott van a lehetőség, hogy képezzük magunkat, majd ennek megfelelően felvállaljuk a szerepünket. Olyan mértékben, amennyire a státuszunkat és a pozíciónkat használjuk, el tudjuk takarni a saját traumánkat, és azok fölé az emberek fölé tudunk kerülni, akikkel dolgozunk.

Természetesen sok terapeuta is ezt teszi. Tapasztalatom szerint minél jobban specializálódik valaki, annál inkább előfordul ez. Tehát valójában minden egyes szolgáltatónak előbb önvizsgálatot kell tartania, és fel kell mérnie, hogy tudat alatt hogyan vesz részt a hatalmi struktúrában.

Kinek adja át a hatalmát, és kit néz le?

Ha abból indulunk ki, hogy valójában egy feloldatlan traumáról van szó, hogy amikor felnézünk valakire, és átadjuk a hatalmunkat, piedesztára emelünk valakit, akkor egy olyan tekintélyt parancsoló személyre nézünk fel, aki a saját gyerekkorunkban jelen volt, akivel megoldatlan problémáink vannak. Ha pedig lenézünk valakit, és elítéljük, akkor negatív kivetítésről van szó. Mindez olyan részeinkhez kapcsolódik, amelyeket még nem igazán fogadtunk el.

Ez tehát valójában egy alapvető előfeltétele az oktatásnak. Ez a workshop egy 10 hetes online tanfolyam bármely korosztály számára.

Azt hiszem, én már túl vagyok ezen. Tulajdonképpen körbeutaztam a világot, és tanítottam számos terapeutát, akiknek tényleg nagy szüksége van ezekre az információkra. Ez magában foglalja az egész kérdés dinamikáját, illetve azt, hogy mindez hogyan függ össze a traumával.

Következtetés

Gareth: Köszönöm szépen. Nagyon köszönjük, hogy eljött hozzánk! Fantasztikus volt ez a beszélgetés, attól függetlenül, hogy milyen borzalmas témáról volt itt szó. Ebben a beszélgetésben sok mindent felfedett és segített másoknak, akik ugyanebben a helyzetben vannak. Ez bizonyos szempontból mégiscsak felemelő érzés. Érti, hogy mire gondolok? Remélem, a nézők nem gondolják úgy, hogy ostobaságot mondok, de mégiscsak felemelő volt ez a beszélgetés, mivel annak ellenére, hogy szörnyű dolgokon ment keresztül, éppen az ellenkezőjére tudta fordítani mindazt. A workshop címével összhangban Ön egy hatalomáthelyezést hajtott végre, és ez fantasztikus!

Anneke: Igen, köszönöm.

jmr.-tól

Források:

Human trafficking and child sex slavery at the hands of world politicians - Right now speaks to survivor Anneke Lucas <https://odysee.com/@BNN:6/Human-trafficking-and-child-sex-slavery-at-the-hands-of-world-politicians---Right-now-speaks-to-survivor-Anneke-Lucas:2>

Opfer von rituellem Missbrauch: "Ich wurde als Kind hunderte Stunden lang vergewaltigt." https://odysee.com/@mindofheart:6/Opfer-von-rituellem-Missbrauch_-:9

Ez is érdekelheti Önt:

#Satanizmus-hu - Sátánizmus-hu - www.kla.tv/Satanizmus-hu

#Ritualiseroszak-hu - Rituális erőszak-hu - www.kla.tv/Ritualiseroszak-hu

#Okkultizmus-hu - www.kla.tv/Okkultizmus-hu

#Interjúk-hu - Interjúk-hu - www.kla.tv/Interjúk-hu

Kla.TV – Másfajta hírek... szabad – független – cenzúrázatlan ...

→ amit a médiának nem szabadna elhallgatnia ...
→ Amikről alig hallunk...a néptől a népnek...
→ hírek www.kla.tv/hu
Érdemes folyamatosan követni!

Itt iratkozhat fel ingyenesen a heti hírekre, amiket E-mailen keresztül kaphat meg: www.kla.tv/abon

Biztonsági utasítás:

Az ellenvéleményeket sajnos továbbra is cenzúrázzák és elnyomják. Amíg nem a rendszerhű sajtó érdekei és ideológiája alapján tudósítunk, addig folyamatosan számítanunk kell arra, hogy ürügyet fognak keresni arra, hogy a Kla.TV-t lezárják vagy ártsanak neki.

Ezért kapcsolódjon Ön is internettől függetlenül! Kattintson ide::

www.kla.tv/vernetzung&lang=hu

Licenc: *Creative Commons License névmegadással*

A terjesztésnél és az újrafeldolgozásnál kérjük adja meg a nevet! Az anyagot nem szabad az összefüggésből kiragadva bemutatni! Közpénzből finanszírozott (GEZ, Serafe, GIS, ...) szervezeteknek tilos az anyagot előzetes engedély nélkül felhasználni. A jogsértések büntetőjogi felelősségre vonást vonhatnak maguk után.